ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου **1948** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **152**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 699. Περὶ ἀπονομῆς ἰσοβίας συντάξεως εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Χρήστου Λαδᾶ. 1

Α. Ν. 700. Περὶ κατἀργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 679)48 Ν. Δ)τος «περὶ τῶν παρανόμως ἀσκούντων τὴν ὀδοντοϊατρικήν» 2

Α. Ν. 701. Περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ξωρεῶν φόρου 3

Α. Ν. 702. Περὶ λήψεως διαφόρων φορολογικῶν μέτρων. 4

Α. Ν. 703. Περὶ ἐγκρίσεως τῶν κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1947—48 οἰκονομικὰ ἔτη (1946—48) πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκον. ἔτους 1947—1948 5

Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν 6

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Διορθώσεις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 677 Ν. Δ)γμα «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας στεγαστικῶν τινων διατάξεων κλπ.» 7

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 699.

Περὶ ἀπονομῆς ἰσοβίας συντάξεως εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Χρήστου Λαδᾶ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Εἰς τὴν Ἀλεξάνδραν, χήραν τοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του δολοφονηθέντος τέως Βουλευτοῦ καὶ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀειμνήστου Χρήστου Λαδᾶ, ἀπονέμεται ἀπὸ 1ης Μαΐου ἐ. ἔ. ἰσοβίως καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη τελεῖ ἐν χηρείᾳ μηνιαία σύνταξις ἴση πρὸς τὴν ἑκάστοτε μηνιαίαν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν.

2. Εἰς τὴν Πολυξένην θυγατέρα τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀειμνήστου Χρήστου Λαδᾶ χορηγεῖται ἀπὸ 1ης Μαΐου ἐ. ἔ. ἰσοβίως μηνιαία σύνταξις ἴση πρὸς τὸν ἑκάστοτε βασικὸν μηνιαῖον μισθὸν μετὰ τῶν ἐξόδων παραστάσεως Ὑπουργοῦ ἐν ἐνεργείᾳ. Ἐν περιπτώσει γάμου αὐτῆς ἡ σύνταξις αὕτη ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη πρὸς αὐτὴν ἀντὶ προικοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους.

3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Νομικῶν, ὅπως, τιμῆς ἕνεκεν, ὁλόκληρον τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸν ἀείμνηστον Χρ. Λαδᾶν ὡς μέτοχον αὐτοῦ ἐν ζωῇ σύνταξιν, ἀπονείμῃ κατ' ἰσομοιρίαν εἰς τὰς ἀνωτέρω χήραν καὶ θυγατέρα αὐτοῦ.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος **Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ** — Ὁ Ἀντιπρόεδρος **Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ**

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

(2)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 700.

Περὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 679)48 Ν. Διατάγματος «περὶ τῶν παρανόμως ἀσκούντων τὴν ὀδοντοϊατρικήν».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ **διατάσσομεν** :

1. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 679)48 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τῶν παρανόμως ἀσκούντων τὴν ὀδοντοϊατρικὴν» καταργεῖται, ἐπαναφερομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν πρὸ τοῦ καταργουμένου Νομ. Δ)τος ἰσχυουσῶν διατάξεων. Ἐκκρεμεῖς τυχὸν ποιναὶ δίκαι ἀσκηθεῖσαι βάσει τοῦ καταργουμένου Ν. Δ. καταργοῦνται.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος — **Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ**

Ὁ Ἀντιπρόεδρος — **Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ**

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΔΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΑΝΑΣΤ. ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗΣ, Μ. ΑΙΔΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

---

(3)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 701.

Περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν δωρεῶν φόρου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ἀμέσου ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀφορώντων δωρεὰν πρὸς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Δωρεαὶ πρὸς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον, ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν 1641)1919 νόμον φόρου ἐπὶ τῶν δωρεῶν. Αἱ δωρεαὶ αὗται ἀπαλλάσσονται πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ τῶν τελῶν χαρτοσήμου διὰ τὴν κατάρτισιν καὶ μεταγραφήν, ὅπου συντρέχει περίπτωσις, τοῦ θωρηκτηρίου Συμβολαίου ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ παντὸς τρίτου εἰδικῶν τελῶν ἢ δικαιωμάτων πλὴν τῶν δικαιωμάτων τοῦ συμβολαιογράφου.

Ἄρθρον 2.

1. Κατ' ἐξαίρεσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένης ἀπαλλαγῆς, ἐὰν πρόκειται περὶ δωρεᾶς, ἀποτελουμένης ἀπὸ ξένον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω φόρων καὶ τελῶν κ.λπ. χωρεῖ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας εἰσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ δωρεοδόχου ταμείου τοῦ ξένου τούτου νομίσματος ἢ συναλλάγματος εἰς τὴν ἡμεδαπὴν κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἑκάστοτε καὶ δι' ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν καθοριζόμενα διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν.

2. Ἐὰν ἡ ὑπὸ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ ξένου νομίσματος ἢ συναλλάγματος, εἰς ὃ συνίσταται ἡ δωρεά, δὲν εἶναι δυνατή, ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ τῆς κατὰ τὰ ὡς ἄνω κοινῆς ἀποφάσεως καθορίζηται ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν ἑτέρου ἰσαξίου ξένου νομίσματος ἢ συναλλάγματος, ὅπερ προσφέρεται νὰ εἰσαγάγῃ τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον.

3. Ἡ μὴ συμμόρφωσις τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὡς ἄνω κοινῆς ἀποφάσεως ἐπάγεται ἐπιβολὴν εἰς βάρος του, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ 1641)1919 νόμου, τοῦ φόρου δωρεᾶς, ἔτι δὲ τὸν καταλογισμόν, εἰς βάρος του ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς περὶ τοῦ φόρου δωρεᾶς πράξεως τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου καὶ τῶν διὰ τὴν δωρεάν, τελῶν χαρτοσήμου. Ὁ κτηθησόμενος διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου δωρεᾶς καὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου τίτλος, ἀποτελεῖ τίτλον ἐπιδιώξεως καὶ εἰσπράξεως καὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων εἰδικῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ὡς πρὸς ἅτινα ἐχώρησεν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀπαλλαγή.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος — **Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ**

Ὁ Ἀντιπρόεδρος — **Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ**

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΑΝΑΣΤ. ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗΣ, Μ. ΑΙΔΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

---

(4)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 702.

Περὶ λήψεως διαφόρων φορολογικῶν μέτρων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀνάγκην ἐπειγούσης ρυθμίσεως ὡρισμένων φορολογικῶν ζητημάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Καθαρὰ πρόσοδος

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1948 καὶ ἐφεξῆς εἰσοδημάτων τῶν ἐκμισθουμένων οἰκοδομῶν θερινῶν διαμονῶν ἐπιβάλλεται φόρος Α' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἀσχέτως ἐὰν ταῦτα κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1940—41 ἦσαν κατώτερα τῶν δρχ. 3.600 ἐτησίως.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1948—49 ὡς ἀκολούθως.

«2. Τὸ μετὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων ἢ τὴν ὁριστικοποίησιν τῶν ἐγγραφῶν προκῦπτον καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ τελευταίου μηνὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἀναγόμενον εἰς ἐτήσιον ἰσχύει διὰ τὰς βεβαιώσεις τοῦ φόρου τῶν ἑπομένων οἰκονομικῶν ἐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἠθελεν ἐνεργηθῇ ἀναθεώρησις τῶν φορολογικῶν καταλόγων κατὰ τὰ ἐν ταῖς ἑπομέναις παραγράφοις 3 καὶ 5».

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1948—49, ὡς ἀκολούθως.

«3. Ἐὰν μετὰ τὴν ἔναρξιν οἰκονομικοῦ τινος ἔτους ἐπέλθῃ αὔξησις τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος λόγῳ αὐξήσεων παρασχεθησομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει οἰκοθεν εἰς συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν τοῦ προσήκοντος ποσοῦ φόρου κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριοθησόμενα.

Ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ περιπτώσεως ἐὰν ἕνεκα μεταβολῆς εἴτε τῆς μισθωτικῆς καταστάσεως τοῦ ἀκινήτου ἢ τῶν βαρῶν καὶ δαπανῶν ἢ μερικῆς ἢ ὁλικῆς καταστροφῆς ἢ ἄλλως ἐπέλθῃ αὔξησις ἢ μείωσις τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ὑπερβαίνουσα τὰ εἴκοσι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20 ο)ο) αὐτοῦ, ὁ φορολογούμενος δικαιοῦται καὶ ὀφείλει νὰ ἐπιδώσῃ τροποποιητικὴν ἢ κατὰ περίπτωσιν ἀρχικὴν δήλωσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἀμέσως ἑπομένου τοῦ χρόνου τῆς μεταβολῆς».

Ἄρθρον 2.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1948—49 καθ' ὃ, κατόπιν τῆς διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος 575)1948 παρατάσεως ἐπὶ τρίμηνον τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1947—48, θὰ φορολογηθοῦν αἱ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1947 μέχρι 30 Ἰουνίου 1948 πρόσοδοι, τὰ ὑπὸ τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων καὶ τοῦ Ν. Διατάγματος 53)46 «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος» προβλεπόμενα ἐτήσια ποσὰ ἀφορολογήτων ὁρίων ἢ ποσῶν καὶ αἱ βάσει τῶν κλιμάκων τοῦ ἄρθρου 30 παραγράφας 3 καὶ 31 παραγράφος 11 προσδιοριζόμεναι πρόσοδοι καὶ φόρος προσαυξάνονται κατὰ τὸ ἓν τέταρτον αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Προκειμένου περὶ συνιδιοκτητῶν, ἀποφάσεις δευτεροβαθμίων δικαστηρίων ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων, ἀφορωσῶν φόρον Α' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων, ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς συνιδιοκτήτας τοὺς μὴ ἀσκήσαντας ἐφέσεις ἕνεκα τοῦ ἀνεκλήτου τῶν ἐκδοθεισῶν δι' αὐτοὺς ἀποφάσεων λόγῳ ποσοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Φορολογία Ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα 53)1946 φόρου ἐπιτηδεύματος παρατείνεται καὶ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1948—1949.

2. Ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁριστικῶν στοιχείων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1947—1948 φόρος τῶν εἰς κατάταξιν ὑποκειμένων ἐπιτηδευματιῶν προσαυξάνεται διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1948—1949 κατὰ 25 ο)ο.

3. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου διὰ τοὺς εἰς κατάταξιν ὑποκειμένους διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1948—1949 γίνεται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁριστικῶν στοιχείων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1947—1948.

Ὡς φόρος ἑκάστου ὑποχρέου βεβαιοῦται ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ δωδεκαπλάσιον τοῦ μηνιαίου φόρου ἐπιτηδεύματος, προσαυξημένου κατὰ 25 ο)ο.

Αἱ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1947—1948 χορηγηθεῖσαι διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μειώσεις τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος δὲν ἰσχύουν διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1948—1949. Διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1948—1949 νὰ μειοῦται μέχρι 40 ο)ο αὐτοῦ καὶ μόνον διὰ τὰς περιφερείας δι' ἃς ἐχορηγήθη μείωσις διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1947—1948. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ποσοστὸν τῆς μειώσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ δι' ἑκάστην περιφέρειαν ὁρισθέντος διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1947—1948 τοιούτου.

Ἡ ἀνωτέρω μείωσις δύναται νὰ παρέχηται καὶ μερικῶς δι' ὡρισμένας περιοχὰς ἢ ἐπαγγέλματα.

4. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου διὰ τοὺς ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1948 καὶ ἐφεξῆς ἀρξομένους τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ τῶν ὁποίων ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰουλίου καὶ ἐφεξῆς, γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 53)1946.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου ὁ φόρος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσαύξησιν.

5. Ὁ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον καταλληλτέος φόρος ἐπιτηδεύματος συμψηφίζεται πρὸς τὸν φόρον ἐπὶ τῶν κερδῶν τῆς αὐτῆς χρονικῆς περιόδου τῶν προκυπτόντων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα 578)1948 «περὶ τηρήσεως βιβλίων ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευματιῶν» τηρουμένων ὑπὸ τῶν ὑποχρέων βιβλίων ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐνεργηθησομένου ἐλέγχου καὶ ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1949—1950.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ φόρος τῶν μικροεπιτηδευματιῶν καὶ ἐκμεταλλευτῶν αὐτοκινήτων ταξὶ ὁρίζεται διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1948—1949 εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1947—1948 προσδιορισθέντος.

Διὰ τοὺς ἀρχομένους τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν μετὰ τὴν 1 Ἰουλίου 1948 ὁ φόρος ὁρίζεται διὰ μὲν τοὺς μικροεπιτηδευματίας μέχρι δραχ. 72.000 ἐτησίως, διὰ δὲ τοὺς ἐκμεταλλευτὰς αὐτοκινήτων ταξὶ εἰς δραχ. 10.000 μηνιαίως δι' ἕκαστον αὐτοκίνητον.

2. Οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν. Διατάγματος 53)1946 φορολογίαν ἐπιτηδεύματος (μικροεπιτηδευματίαι καὶ ἐκμεταλλευταὶ αὐτοκινήτων ταξὶ) ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1948 δι' ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος ἰσχυούσης δι' ὁλόκληρον τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1948—1949.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπιτρέπεται ἀνακατάταξις τῶν ὁριστικῶς καταταγέντων διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1946—1947 καὶ 1947—1948, ἰσχύουσα ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1948—1949 διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους :

α) Ἐὰν αὐξηθῇ τὸ μίσθωμα τοῦ Ὀκτωβρίου 1940 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ κατάταξις, λόγῳ μὴ χρησιμοποιήσεως τινος τῶν καταστημάτων, ἐργοστασίων, ἀποθηκῶν κλπ. ἢ ἀντιθέτως λόγῳ ἐνάρξεως χρησιμοποιήσεως καὶ ἑτέρου καταστήματος, ἐργοστασίου κλπ. ἢ ἐάν, λόγῳ προσθήκης ἢ καταστροφῆς ἢ πωλήσεως κλπ. βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων, αὐξηθῇ ἡ κατὰ Δεκέμβριον 1940 ἀξία τούτων ἡ ὁποία ἐλήφθη διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τεκμαρτοῦ μισθώματος τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ

β) Ἐὰν κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος ἐλήφθησαν ἀποδεδειγμένως ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ μέχρι 31-3-1947 ἐνεργηθεῖσαι εἰσαγωγαὶ εἰδῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἕνεκα τούτου προσδιορίσθη πολλαπλάσιον ἀνώτερον κατὰ τὸ 1)4 ἐκείνου, ὅπερ θὰ προσδιωρίζετο διὰ τὰς λοιπὰς ἐργασίας τοῦ ὑποχρέου.

2. Ἡ ἀνακατάταξις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὑποβαλλομένη εἰς τὴν Φορολογικὴν Ἐπιτροπὴν μέχρι τέλους Αὐγούστου 1948, ἀκολουθουμένης περαιτέρω τῆς διαδικασίας τῶν ἄρθρων 8, 9 καὶ 15 τοῦ Ν. Διατάγματος 53)1946.

Ἡ αἴτησις τοῦ ὑπογρέου εἶναι ἐπαράδεκτος ἐὰν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως τῆς αἰτήσεως ἀνακατατάξεως δὲν προσαγωθῇ διπλότυπον καταβολῆς τῶν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1948 ληξιπροθέσμων δόσεων.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Φορολογικῆς ἢ Ἐνδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει εἰς τὴν συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἢ ἔκπτωσιν ταύτου ἢ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ τυχὸν ἀχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Φορολογία κύκλου ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ παράγραφος 10 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 660)1937 ὡς αὕτη προσετέθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νομ. Διατάγματος 631)1948 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«10. Πᾶσα βιομηχανικὴ ἢ βιοτεχνικὴ ἐπιχείρησις, τῆς ὁποίας τὰ ἐτήσια ἀκαθάριστα ἔσοδα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἰδίων αὐτῆς προϊόντων, δὲν ὑπερβαίνουσι, πρὸ πάσης ἐκπτώσεως, τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων τεσσαράκοντα (240) ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Ἐπὶ βιομηχανικῶν ἢ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων τὰ ἐτήσια ἀκαθάριστα ἔσοδα ὑπερβαίνουν, πρὸ πάσης ἐκπτώσεως, τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων τεσσαράκοντα (240) ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν ὄγδοον (1)8) τῆς ὑπὲρ τὰ διακόσια τεσσαράκοντα (240) ἑκατομμύρια διαφορᾶς τῶν ἀκαθαρίστων αὐτῶν ἐσόδων, πρὸ πάσης ἐκπτώσεως».

2. Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ πρώτης Ἰουλίου 1948 καὶ ἐφεξῆς ἀκαθαρίστων ἐσόδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἔκτακτος πολεμικὴ εἰσφορά.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 7 Δεκεμβρίου 1947, κυρωθὲν διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος 573)1948, ἐπιβληθεῖσα ἔκτακτος πολεμικὴ εἰσφορὰ παρατείνεται δι' ὁλόκληρον τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1948—49.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου πολεμικῆς εἰσφορᾶς» κυρωθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 573)1948 Ν. Διατάγματος, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος 4η παράγραφος.

«4. Ἐπὶ μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν ἐξωσθέντων λόγῳ καθυστερήσεως μισθωμάτων ἡ ἔκτακτος πολεμικὴ εἰσφορά, ἡ ἀναλογοῦσα εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς καθυστερήσεως μέχρι τῆς ἐξώσεως περίοδον, εἰσπράττεται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν. Περὶ τῆς τοιαύτης εἰσπράξεως ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐνστάσεων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐκμισθωτοῦ».

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 7 Δεκεμβρίου 1947 μηνιαία ἔκτακτος πολεμικὴ εἰσφορὰ προσαυξάνεται διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1948—49 κατὰ εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν (25 ο)ο).

4. Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παράγραφος 4 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 7 Δεκεμβρίου 1947 μηνιαίας ἐκτάκτου πολεμικῆς εἰσφορᾶς αἱ ξενοδοχειακαὶ ἐπιχειρήσεις, τῶν ὁποίων τὰ τέσσαρα πέμπτα τοὐλάχιστον τοῦ ἐκμεταλλευσίμου χώρου κατέχονται ὑπὸ μονίμων ἐνοίκων, καταβαλλόντων ἐνοικιοστασιακὸν μίσθωμα.

Περὶ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγῆς ἀποφαίνεται κατὰ πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. Διατάγματος 53)1946 Φορολογικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑποχρέου ὑποβαλλομένῃ μέχρι τέλους Αὐγούστου 1948. Ἐκδοθεῖσαι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποφάσεις Φορολογικῶν ἢ Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ ἐνστάσεων τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποχρέων ἀκυροῦνται αὐτοδικαίως.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐνοίκων, τῶν ὁποίων τὸ κατ' Ὀκτώβριον 1940 καταβαλλόμενον ὑπ' αὐτῶν μηνιαῖον μίσθωμα ἀνήρχετο εἰς δραχμὰς 5.000 καὶ ἄνω ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 7 Δεκεμβρίου 1947.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1947.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Φορολογία Πλουτησάντων.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τρίτου τοῦ Νόμου 357)1947 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1946 Ν. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ Νόμου περὶ φορολογίας πλουτησάντων» εἶναι ὅτι: ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, αἰτήσεως ἀναψηλαφήσεως τῆς τελεσιδίκου τυχὸν ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων, ἢ (ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως) τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναθεωρήσεων, δι' οἱονδήποτε λόγον ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἐν ἄρθρῳ τρίτῳ παραγράφῳ 1 τοῦ Ν. 357)47 ἀναφερομένους λόγους, ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν αἰτήσεων ἀναψηλαφήσεως διὰ τῆς ἀποφάσεώς της, ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ τῆς αἰτήσεως ἀναψηλαφήσεως, αὐξάνει τὴν φορολογητέαν ὕλην εἰς ποσὸν τοιοῦτον ὥστε ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἀναλογῶν φόρος Ἀναγκ. Νόμου 182)1945 μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 825)1946 εἰς ἣν θὰ ὑπαχθῇ οὗτος, νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν φόρον ὃν ἔδει νὰ καταβάλῃ ὁ φορολογούμενος.

2. Τυχὸν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἀντιθέτου περιεχομένου, ἐπαναφέρονται εἰς τὴν Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν τῇ αἰτήσει τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πρὸς διόρθωσιν συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Φορολογία εἰσαγωγῶν (Ν.Δ. 456)1947)

Ἄρθρον 10.

1. Ὁ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα 456)1947 φόρος, προκειμένου περὶ ὑποχρέων μὴ τηρούντων ἐπίσημα ἐμπορικὰ βιβλία ἢ τηρούντων τοιαῦτα, ἅτινα ἐκρίθησαν ἀνακριβῆ ἢ ἀνεπαρκῆ, ὁρίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῆς τιμολογιακῆς ἀξίας τοῦ εἰσαχθέντος εἴδους, κατὰ τὴν κατωτέρω παρατιθεμένην κλίμακα, ἀντικαθιστωμένων ὡς πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ὑποχρέους τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος 456)1947, ἀφ' ἧς ἴσχυσαν.

Ποσοστὸν 3 ο)ο.

4 β (λοιπῶν προελεύσεων πλὴν Ἀγγλίας), 4 ν (προελεύσεως Πορτογαλλίας), 7 α, 8 γ, 9 α (προελεύσεως Τουρκίας), 28, 59 α—δ, 159 γ)5 καὶ 159 η)6.

Ποσοστὸν 4 ο)ο.

1 α—δ, 1 ε—η, 1 κ—ξ, 4 α, 4 γ, 7 δ—ε, 7 β,γ,θ,ι,κ,λ, 7η, 9α (λοιπῶν προελεύσεων πλὴν Τουρκίας), 9β, 9γ, 9δ, 9ε, 9ι, κ, 9λ)1, 176β, 179α, 181β.

Ποσοστὸν 5 ο)ο.

3 α 1—3 δὶς, 4 β (προελεύσεως Ἀγγλίας), 4·λ)3, 4 ν (λοιπῶν προελεύσεων πλὴν Πορτογαλλίας), 15η, 15ι, λ, 33, 57η, 57ι, 57μ. 59γ, 60γ, 60ε, 61, 203α,β.

Ποσοστὸν 6 ο)ο.

3 β 2 καὶ 2δίς, 3 γ 1—2, 3 γ 3, 3 δ, 4 ζ,θ,ι,κ, 4 η, 217 β, 221 — 223 (προελεύσεως Μεξικοῦ), 235α—β (προελεύσεως Παλαιστίνης καὶ Β. ἢ Ν. Ἀμερικῆς).

Ποσοστὸν 7 ο)ο.

8 α, 36.

Ποσοστὸν 8 ο)ο.

2 β,γ, 3 α 4—6, 4 δ,ε, 9 ο, 9 π. λοιπὰ εἴδη γεωργικῶν προϊόντων, 37α—β, 62, 63 (σιδηρόφυλλα), 159η)17, 161β)2, 177, 184ζ—η, 190—190 δὶς (μόνον πρώτη ὕλη).

Ποσοστὸν 10 ο)ο.

363—5, 4λ1—2, λοιπὰ εἴδη προϊόντων ζωοκομίας καὶ ἁλιευτικῆς, 9 ξ, 56 ζ, 58 δ, 64, 98, 102—103, 111—112, 114, 115, 121—122, 153 ε, λοιπὰ κεραμευτικῆς καὶ ὑαλουργίας προϊόντα, 159 γ)1 καὶ 1 δίς, 159 γ)7, 159γ)7δίς, 159 δ)2, 159 η 5 τρὶς, 159 η)19, 160 α, 160 δ, 161 η, 178, 179 β—δ, 204 β—γ, 209, 243, 271, 276 α—δ, λοιπὰ ναυπηγείας εἴδη—ὑλικὰ καὶ προϊόντα.

Ποσοστὸν 12 ο)ο.

37 γ—η, 45—46 πλὴν 45 ε, 50 ι, 51 δ—η, 60 δ, 71—72, 90—92, 94, 95, 97, 99, 161 δ)4—6, 161 ε, 161 ζ, 190—190 δὶς (ἐκτὸς πρώτης ὕλης καὶ crepe rubber) 192—200, 220, 221—223 (λοιπῶν προελεύσεων πλὴν Μεξικοῦ), 233.

Ποσοστόν 15 ο)ο.

13α, 14δ, 15γ, 15δ, λοιπὰ εἴδη κηπουρικῆς καὶ εἴδη ἀποικιακῶν, 16α)1, 18 πλὴν γ)2, λοιπὰ εἴδη ἐλαιωδῶν σπερμάτων καὶ καρπῶν—λοιπὰ εἴδη ἐλαίων καὶ κηρωδῶν ὑλῶν, 34, λοιπὰ εἴδη δερμάτων—λοιπὰ εἴδη ἐκ δέρματος, 47, 48, 51γ, 51κ, 52, λοιπὰ εἴδη δασικῶν προϊόντων—λοιπὰ εἴδη ἐκ ξύλων, λοιπὰ ὀρυκτά, 63 (λευκοσίδηρος) 65, 66—67, 68, 73—75, 76, 80, 82, 83, 85, 88 α—ε, 88 ζ, 96, 100, 107—108, 116—117, 119—120, 123 α—δ, λοιπὰ μέταλλα καὶ εἴδη ἐκ μετάλλων, 131—133, 134 α,γ,ε,ζ, 135 γ—η, 139—140, 143, 145, 147, 148, 151—152, 153 πλὴν ε, 159 α)5, 159 δ)1, 159 δ)2, 159 δ)3, 159 δ)4, 159 η 6ἰς, 159 δ)5, 159 η)20, 160 δ, 160 γ, 161 δ)1, 161 δ)9, λοιπὰ εἴδη χημικῶν καὶ φαρμακευτικῶν προϊόντων, 167, 168, 169, 170, 171, 172—173, 175, λοιπὰ εἴδη χρωμάτων καὶ βαφικῆς προϊόντα, 181 ζ, 181 η, 182, λοιπὰ εἴδη χάρτου—εἴδη ἐκ χάρτου καὶ ἐκτυπωτικῶν τεχνῶν προϊόντα, 191, 201, 202, λοιπὰ εἴδη καουτσούκ καὶ γουταπέρκας—λοιπὰ εἴδη κηρωτῶν, 203γ—δ, 205—206, 208α δ, 210, 230γ, 232, 234, 235α (λοιπῶν προελεύσεων πλὴν Παλαιστίνης, Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς καὶ Ἀγγλίας), 235 δ (λοιπῶν προελεύσεων πλὴν Παλαιστίνης, Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς καὶ Ἀγγλίας), λοιπὰ εἴδη κλωστικῶν ἰνῶν—λοιπὰ εἴδη ὑφασμάτων καὶ εἴδη ἐξ ὑφασμάτων, 259 α—δ, 261, λοιπὰ εἴδη πιλοποιΐας, 266 α, 266 γ, 266 δ1, 266 δ 4—5, 266 δ 6, 266 ε,ζ, 267 α, 267 δ,γ, λοιπὰ εἴδη μεταφορικῶν ὀργάνων, λοιπὰ εἴδη μὴ κατονομαζόμενα εἰς τοὺς πίνακας τοῦ δασμολογίου καὶ ὑπαγόμενα εἰς τὸν καθ' ἑκτίμησιν τελωνισμόν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφ. δ τοῦ Β. Δ)τος τῆς 25.7.1920 «περὶ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου».

Ποσοστὸν 20 ο)ο.

Λοιπὰ εἴδη ζαχάρεως καὶ προϊόντων ζαχαροπλαστικῆς, 37 ο—ι, 41 θ, 43 πλὴν 43 στ, 69, 70, 77, 78, 80, 81, 84, 123 γ, 124, 134 δ, 134 η—κ, 135 α, 135 δ, 137 α—δ, 138 α, 138 δ—δ, λοιπὰ εἴδη ἐπιστημονικῶν καὶ μουσικῶν ὀργάνων—λοιπὰ εἴδη ὡρολογίων, 144, 154—155, 159η) 11, 181ξ, 185, 186, 190—190δἰς (μόνον crepe rubber), 224, 225 γ—δ, 229 α—δ, 235 α—δ (προελεύσεως Ἀγγλίας), 257, λοιπὰ εἴδη παιγνίων καὶ ἀθυρμάτων—λοιπὰ εἴδη ἀθλητισμοῦ, 270 α—δ, 272 α, 272 δ, λοιπὰ εἴδη ὅπλων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, 277, 279α—δ, 281, 286, 288 α, 288 δ—γ, 293α—δ, λοιπὰ διάφορα (κατηγορίας ω).

Ποσοστὸν 25 ο)ο.

24, 25, λοιπὰ εἴδη πνευματωδῶν ποτῶν, μηλωταί, 162, 163, 164, 165, 166, λοιπὰ εἴδη ἀποσταγμάτων, ἀρωμάτων κλπ., 245, 247, 249.

Ὡς τιμολογιακὴ ἀξία νοεῖται ἡ τοιαύτη cif λιμένα ἐκτελωνισμοῦ, ἐξευρισκομένη διὰ τῆς μετατροπῆς τοῦ ξένου συναλλάγματος εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τιμῇ τούτου τῇ ἰσχυούσῃ κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1947.

Τὸ ἐκ τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν κέρδος τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ὑποχρέων λογίζεται ἴσον πρὸς δύο καὶ ἥμισυ φορὰς τοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον καταβλητέου φόρου.

2. Εἰς τὸν φόρον ὑπόκεινται καὶ οἱ ἐνεργήσαντες εἰσαγωγὰς εἰδῶν διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐπεβλήθη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 660)1937 «περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν» προσαύξησις τῆς ἀξίας κτήσεως τῶν εἰδῶν διὰ τὴν ἐξίσωσιν τιμῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἢ ἐπεβλήθη τοιαύτη κατωτέρα τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κέρδους.

3. Ὁ κατὰ τὴν παράγαφον 1 τοῦ παρόντος φόρος μειοῦται διὰ τοὺς κατωτέρω περιοριστικῶς ἀναφερομένους λόγους, ἀποκλειομένης πάσης ἑτέρας δι' οἱονδήποτε λόγον μειώσεως α) κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1946—47, ὅπερ ἀποδεδειγμένως ἐπεβλήθη ἐπὶ πλέον, λόγῳ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν κατάταξιν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ εἰσαγωγαί, β) μέχρις 100 ο)ο τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ τμῆμα τῶν εἰσαγθέντων εἰδῶν, ὅπερ ἀποδεδειγμένως μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐδηώθη ἢ κατεστράφη ἐκ πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλου τυχαίου ζημιογόνου γεγονότος, ἐφ' ὅσον δὲν διεκριθοῦται διὰ τὸ ἀπολεσθὲν εἶδος ἀσφαλιστικῆς ἢ ἄλλης οἱασδήποτε ἀποζημιώσεως. Ἐν περιπτώσει παροχῆς ἀποζημιώσεως καὶ/ἢ πάρξεως ὠφελείας ἐνεργεῖται ἀνάλογος περιορισμὸς τῆς μειώσεως, καὶ γ) μέχρις 100 ο)ο τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν ὅπερ καταστράφη, ἢ ἐπετάχθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἢ ἐπωλήθη πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται πλήρως ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης καταστροφῆς, ἐπιτάξεως ἢ πωλήσεως δὲν προέκυψαν ὠφελήματα ὑπὲρ τοῦ ὑποχρέου. Ἐν ᾗ περιπτώσει προέκυψαν ὠφελήματα τὸ ποσοστὸν τῆς μειώσεως περιορίζεται ἀναλόγως.

Ἄρθρον 11.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ὑπόχρεοι ὀφείλουσι νὰ ἐπιδώσωσι μέχρι καὶ τῆς 15 Ἰουνίου 1948 δήλωσιν περιλαμβάνουσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 456)1947 στοιχεῖα, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὁλοκλήρου τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου.

2. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργηθεῖσαι ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεων ἢ ἀποφάσεων φορολογικῶν ἢ Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν βεβαιώσεις φόρου τοῦ Ν. Διατάγματος 456 καὶ προσαυξήσεων, προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρέων, θεωροῦνται ὡς μὴ γενόμεναι, τοῦ καταβληθέντος φόρου καὶ προσαυξήσεων λόγῳ ἐκπροθέσμου, ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως ἢ ὑπερημέρου καταβολῆς συμψηφιζομένων εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀφειλόμενον φόρον ἢ τὸν κατὰ τὴν Δ' κατηγορίαν τῶν καθαρῶν προσόδων τοιοῦτον.

3. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 του παρόντος νόμου φόρου ἐφαρμόζεται ἀναλόγως ἡ διαδικασία τοῦ Ν. Διατάγματος 456)1947.

4. Ἀμελεῖται ἡ βεβαίωσις φόρου εἰς βάρος τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρέων μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς δραχμὰς πεντακοσίας χιλιάδας κατὰ ὑπόχρεων.

Ἄρθρον 12.

1. Προκειμένης ὑπαγωγῆς εἰς τὸν φόρον τῆς Δ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων τῶν κερδῶν ἐκ τῶν εἰδῶν, ἅτινα εἰσήχθησαν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρέων, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δὲν δύναται νὰ προσδιορίσῃ τὸ ἐκ τούτων μικτὸν κέρδος εἰς ποσὸν μικρότερον τῆς ἐπιβληθείσης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 660)1937 «περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν» προσαυξήσεως τῶν τιμῶν κτήσεώς τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν διὰ τὴν ἐξίσωσιν τῶν τιμῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1945—1946, 1946—1947 καὶ 1947—1948 τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρέων, λαμβάνεται ὡς τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσοδος ἴση πρὸς δύο καὶ ἥμισυ φορὰς τοῦ τελικῶς καθορισθέντος φόρου τοῦ παρόντος νόμου τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν εἰσαχθέντων ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος 456)1947 προστίθεται περίπτωσις ι ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«ι) τὰ εἰσαχθέντα δι' ἰδίου συναλλάγματος ὑπὸ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων εἴδη ἐφ' ὅσον ταῦτα εἰσήχθησαν οὐχὶ πρὸς ἐμπορίαν ἀλλὰ διὰ τὴν συντήρησιν, ἐπέκτασιν ἢ βελτίωσιν τῶν ἐγκαταστάσεών των ἢ εἴδη χρήσιμα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν παλλήλων των»

Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Διατάγματος 456)1947 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον Γ' κατηγορίας α' κλάσεως τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

Ἄρθρον 15.

Αἱ τυχὸν καταβληθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου προσαυξήσεις λόγῳ ἐκπροθέσμου, ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως ἢ ὑπερημέρου καταβολῆς τοῦ φόρου τοῦ Ν. Διατάγματος 456)1947 ὑπὸ τῶν ὑποχρέων τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὴν φορολογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπ' αὐτῶν τηρουμένων ἐπισήμων εἰλικρινῶν ἐμπορικῶν βιβλίων συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος 456)1947, συμψηφίζονται εἰς τὸν ὀφειλόμενον φόρον τοῦ Ν. Διατάγματος 456)1947 ἢ τὸν κατὰ τὴν Δ' κατηγορίαν τῶν καθαρῶν προσόδων τοιοῦτον, αἱ δὲ τυχὸν ὀφειλόμεναι ἐκπίπτονται ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλόμενος φόρος τοῦ Ν. Διατάγματος 456)1947 ἤθελε καταβληθῇ μέχρι τέλους Ἰουνίου 1948.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ εἰδῶν ἀγοραζομένων ὑπὸ Δημοσίου διὰ χρημάτων τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας.

Ἄρθρον 16.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀγοραζόμενα εἴδη διὰ διαθέσεως χρημάτων τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, τοῦ τέλους χαρτοσήμου καὶ παντὸς ἑτέρου φόρου, τέλους, εἰσφορᾶς, κρατήσεως ἢ δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων καὶ ἐν γένει τρίτων, ἐξαιρέσει τῶν βαρυνόντων τὰ τεκμαρτὰ ἢ πραγματικὰ κέρδη τῶν προμηθευτῶν φόρων καὶ τῶν τελῶν κομίστρων καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συμβεβαιουμένων ἢ συνεισπραττομένων προσθέτων ἐπιβαρύνσεων.

Τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω εἴδη ὡς καὶ αἱ πρῶται ὕλαι αἱ εἰσαγόμεναι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν ἢ πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν χρησιμοποιηθεισῶν ὡσαύτως διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν εἰδῶν τούτων, ἀπαλλάσσονται τῶν δασμῶν, φόρου κύκλου ἐργασιῶν καὶ παντὸς ἐν γένει φόρου, εἰσφορᾶς, τέλους ἢ δικαιώματος εἰσπραττομένου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων.

Αἱ ἀνωτέρω ἀπαλλαγαὶ παρέχονται πάντοτε κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῶν ὁποίων θὰ καθορίζωνται ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει τὰ ἀπαλλασσόμενα εἴδη, αἱ προϋποθέσεις ἀπαλλαγῆς, ἡ ποσότης αὐτῶν καὶ ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία τῆς χορηγήσεως τῶν ἀπαλλαγῶν τούτων, ὡς καὶ τὸ ἀνώτατον χρονικὸν ὅριον ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον νὰ εἰσαχθοῦν αἱ πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν χρησιμοποιηθεισῶν πρώτων ὑλῶν εἰσαγόμεναι τοιαῦται.

Ἄρθρον 17.

Ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 18 ἀπαλλαγῆς δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐγκριθῇ ἡ ἐπιστροφὴ τῶν τυχὸν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καταβληθέντων δασμῶν καὶ φόρων ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν προμηθευθέντων εἰς τὸ Δημόσιον διὰ διαθέσεως χρημάτων τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας διὰ τὴν Ἑλλάδα ἢ τῶν πρώτων ὑλῶν ἐξ ὧν κατεσκευάσθησαν τὰ προμηθευθέντα εἴδη.

Διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων καθορισθήσονται αἱ προϋποθέσεις ἀπαλλαγῆς, τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ καὶ ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων φόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀναστολὴ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα.

Ἄρθρον 18.

1. Ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 34)1936 ἐπιβαλλόμενος ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα (κύριος φόρος+ἀναγκαστικὸν δάνειον) ἀναστέλλεται ἐπὶ τῶν καπνῶν ἐσοδείας 1947, τῶν ἀγοραζομένων παρ' ἐμπόρων καὶ προοριζομένων πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Διὰ τὰ καπνὰ τῆς ἐσοδείας ταύτης τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν παραγωγὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ σιγαρέττων καὶ λοιπῶν καπνοβιομηχανικῶν προϊόντων ἐξακολουθεῖ νὰ εἰσπράττηται ἔγγειος φόρος βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

2. Τὰ ὑφιστάμενα μέχρι τοῦδε ποσοστά, ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων 2,80 ο)ο, δυνάμει τοῦ προμνησθέντος Α. Νόμου 34)1936 καὶ ὑπὲρ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Ἑλληνικοῦ Καπνοῦ 2 ο)ο, δυνάμει τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1053)1946, βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ἐπὶ τῶν καπνῶν ἐσοδείας 1947, εἴτε ταῦτα προορίζονται πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εἴτε διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν.

Ἄρθρον 19.

Πᾶς προβαίνων εἰς ἀγορὰς καπνῶν ἐσοδείας 1947 ὑποχρεοῦται ὅπως, κατὰ τὴν κατάθεσιν τῶν συμφωνητικῶν ἀγοραπωλησίας καπνῶν, ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἔφορον Καπνοῦ ὑπεύθυνον δήλωσιν ἐν ᾗ θὰ δηλοῦται ἂν τὰ ἀγοραζόμενα καπνὰ προορίζωνται πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ διὰ παραγωγὴν σιγαρέττων καὶ λοιπῶν καπνοβιομηχανικῶν προϊόντων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Ὡσαύτως ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν προσκόμισιν εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἔφορον Καπνοῦ τῶν πιστοποιητικῶν ἀγοραπωλησίας πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀδείας μεταφορᾶς, ν' ἀναγράφῃ ἐφ' ἑκάστου πιστοποιητικοῦ τὴν μέσην τιμὴν εἰς ἣν ἠγοράσθησαν τὰ καπνά.

Ἄρθρον 20.

Ὁ Ἔφορος Καπνοῦ ὑποχρεοῦται ν' ἀναγράφῃ ἐπὶ τῶν ἀδειῶν μεταφορᾶς καὶ κατοχῆς τὸν προορισμὸν τῶν καπνῶν τὸν καταβληθέντα ἔγγειον φόρον ἀναλυτικῶς ὑπὲρ Δημοσίου, Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Ἑλληνικοῦ Καπνοῦ, τὴν μέσην τιμὴν εἰς ἣν ἠγοράσθησαν τὰ καπνά, ἅτινα ἀφορᾷ ἑκάστη ἄδεια καὶ πᾶν στοιχεῖον ἀναγκαῖον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ταυτότητος τῶν καπνῶν.

Ἄρθρον 21.

Τὰ καπνὰ ἅτινα ἤθελον δηλωθῇ κατὰ τὴν ἀγορὰν των ὡς προοριζόμενα διὰ τὴν παραγωγὴν σιγαρέττων καὶ λοιπῶν καπνοβιομηχανικῶν προϊόντων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δέον ν' ἀποθηκεύωνται εἰς χωριστὰς ἀποθήκας, εἰς ἣν δὲ περίπτωσιν τοῦτο καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατον, ἐπιτρέπεται ν' ἀποθηκευθῶσιν εἰς τὴν ἰδίαν ἀποθήκην ἐν ᾗ ὑπάρχουσιν ἀποθηκευμένα καὶ καπνὰ προοριζόμενα διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἀλλὰ κεχωρισμένως εἰς ἰδιαίτερον χῶρον κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν διατήρησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς ταυτότητός των.

Ἄρθρον 22.

1. Εἰς ἣν περίπτωσιν καπνὰ δηλωθέντα ὡς προοριζόμενα διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν πρόκειται νὰ διατεθῶσιν διὰ τὴν παραγωγὴν σιγαρέττων καὶ λοιπῶν καπνοβιομηχανικῶν προϊόντων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὁ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἔγγειος φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται πρὸ πάσης μεταβιβάσεως αὐτῶν.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ φόρου γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης τιμῆς ἀγορᾶς τῶν καπνῶν, τῆς ἀναγεγραμμένης ἐπὶ τῆς ἀδείας κατοχῆς, ἐὰν ταῦτα εἶναι αὐτούσια ὡς ἠγοράσθησαν ἀπὸ τοὺς καπνοπαραγωγούς, ἄλλως, ἐὰν εἶναι προϊὸν ἐπεξεργασίας ἐκ μεγαλυτέρας ποσότητος καπνῶν, ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ Δημοσίου ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης τιμῆς ὅλων τῶν καπνῶν ἅτινα ἦσαν ἐναποθηκευμένα ἐν τῇ ἰδίᾳ καπναποθήκῃ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐγένετο ἡ ἐπεξεργασία ἐξ ἧς προῆλθον τὰ μεταβιβαζόμενα καπνά.

2. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μεταβιβαζομένων αὐτουσίων καπνῶν ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ προσαύξησις ἀπὸ 20 ο)ο μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον, ἀναλόγως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τὸ ὁποῖον παρῆλθεν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας κατοχῆς τῶν καπνῶν μέχρι τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου τούτου.

Ἡ ἀνωτέρω πρᾶξις τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ ὑπόκειται εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ Φορολογίας τοῦ Καπνοῦ.

3. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως τῆς μέσης τιμῆς τῶν καπνῶν εἴτε ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ κατόχου αὐτῶν εἴτε ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ, ἡ ἀμφισβήτησις αἴρεται διὰ πραγματογνωμοσύνης διατασσομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 23.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ διακριτικὰ γνωρίσματα, ἅτινα δέον νὰ τίθενται ἐπὶ τῶν δεμάτων τῶν καπνῶν πρὸς διατήρησιν τῆς ταυτότητος αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ἐξασφαλιστικὰ μέτρα, ἅτινα ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσιν οἱ κάτοχοι καπνῶν τῶν προοριζομένων διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ὁσάκις ταῦτα ἀποθηκεύονται ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀποθήκῃ ἐν τῇ ὁποίᾳ εἰσὶν ἀποθηκευμένα καὶ καπνὰ προοριζόμενα διὰ τὴν ἀλλοδαπήν.

2. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ μὲ πρόστιμον δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων ἕως δέκα ἑκατομμυρίων. Ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ ὑπόκειται εἰς προσφυγὴν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ Φορολογίας καπνοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Φορολογία πλοίων.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρατάσεως τῆς κατὰ τὸ Ν. Δ. 567)1948 προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως ὑπὸ τῶν ὑπηκείμενων εἰς τὴν κατὰ τὸ Νομ. Διάταγμα τοῦτο φορολογίαν, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ νὰ ἐπιβάληται ἡ ὑποχρέωσις τῆς ὑπὸ τῶν φορολογουμένων προκαταβολῆς μέρους τοῦ φόρου ἴσου τοὐλάχιστον πρὸς τὸν φόρον τὸν ἀναλογοῦντα ἑκάστου φορολογουμένου κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος καὶ νὰ ρυθμίζεται ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τοῦ μέρους τούτου τοῦ φόρου.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 21 Μαΐου 1948.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΘΕΟΔ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΜΕΛΑΣ

(5)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 703.

Περὶ ἐγκρίσεως τῶν κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1947—48 οἰκονομικὰ ἔτη (1946—47) πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1947—48.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐγκρίνονται αἱ κάτωθι δαπάναι ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, ὡς αὗται κατονομάζονται κατωτέρω ὡς καὶ ἡ ἀναγραφὴ τῶν ἀναγκαιουσῶν πιστώσεων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τούτου οἰκονομικοῦ ἔτους 1947—48.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ.

Ἔξοδα ἐκ παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν.

Κεφαλ. 23 ἄρθρ. 3 «Ἔξοδα ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων οἰκονομικοῦ ἔτους 1946—47 δραχμαὶ	156.539.000
Ἐκ τῆς χρήσεως 1946—47.	
Κεφαλ. 5 ἄρθρ. 1 «Ἀποδοχαὶ προσωπικοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως δραχ.....	16.122.000
Κεφαλ. 10 ἄρθρ. 1 «Ἐπίδομα Ν. Δ. 15)10) 1935 καὶ Α. Ν. 1297)38 προσωπικοῦ διδασκαλείου Μέσης Ἐκπ)σεως καὶ τῶν προσηρτημένων Βαρβακείου Λυκείου καὶ πρωτύπου κλασσικοῦ γυμνασίου δραχ.	14.947.000
Κεφαλ. 11 ἄρθρ. 1 «Ἐπίδομα Ν. Δ. 15)10) 1935 καὶ Α. Ν. 1297)38 προσωπικοῦ Μέσης Ἐκπ)σεως, ἤτοι πειραματικῶν Σχολείων καὶ Χαροκοπείου Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς» δραχ.....	25.970.000
Κεφάλ. 11 ἀρθρ. 3 «Ἐπίδομα Ν. Δ. 15)10) 1935 καὶ Α. Ν. 1297)38 προσωπικοῦ Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν» δραχ. ...	99.500.000
Σύνολον δρχ.	156.539.000

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΙΩΑΝ. ΠΟΛΙΤΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΘΕΟΔ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΜΕΛΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν : 1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 10 του Α. Ν. 965)37, 2) Ἀπόσπασμα πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν, ληφθὲν κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 14.1.48, 3) Τὴν ὑπ ἀριθ. 162)48 γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν ἐγκριθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 22.10.41 Κανονιστικοῦ Διατάγματος (ΦΕΚ 363) ὡς οὗτος μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ὀργανισμοῦ, κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 22.10.41 Διατάγματος προστίθεται ἐδάφιον ὑπὸ στοιχεῖον ε' ἔχον οὕτω :

«ε) Τὴν ὑπηρεσίαν Ἐποπτείας».

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὡς ἄνω Ὀργανισμοῦ ἀπαλείφεται.

Ἄρθρον 2.

Ἡ τελευταία περίοδος τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 27.1.48 Β. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« ἀναπληροῖ δὲ τοὺς Διευθυντὴν καὶ Ὑποδιευθυν.ὴν ἀπόντας ἢ κωλυομένους ».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 16.11.46 Β. Διατάγματος προστίθεται παραγραφὸς ἔχουσα οὕτω :

«Ἐφ' ὅσον δὲν καθίσταται δυνα.ὴ ἡ λειτουργία τῶν Κρατικῶν Κλινικῶν Παθολογικῆς καὶ Χειρουργικῆς καὶ ἡ πλήρωσις τῶν θέσεων τοῦ ἰατρικοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν δύναται νὰ προσληφθῇ ἀμισθὶ τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπόμενον ἰατρικὸν προσωπικὸν διὰ τὰ ἀντίστοιχα τῶν Κλινικῶν τούτων Ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 18.11.46 Β Διατάγματος προστίθεται τὸ ἑξῆς : . .

«Καὶ ἐν ἀδυναμίᾳ πληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ ἱματιοφύλακος διὰ μετατάξεως ἐξ ἄλλου Ἱδρύματος ἐντάσσεται εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἡ ἤδη ὑπηρετοῦσα νοσοκόμος μὲ τὸν ὃν κέκτηται βαθμὸν καὶ μισθὸν μειουμένης ἀντιστοίχως κατὰ μίαν θέσιν τῆς δυνάμεως τῶν ἀδελφῶν νοσοκόμων».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 14 ἀπὸ 18)21.11.46 Διατάγματος προστίθεται ὡς συνέχεια ἡ ἑξῆς φράσις :

«Τῆς ἐλλείψεως προσόντων σπουδῶν δυναμένης εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου ν' ἀναπληρωθῇ διὰ τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ προϋπηρεσίας καὶ τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων».

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος (21.11.46).

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ἀπὸ 18.11.46 Διατάγματος προστίθεται ὀγδόη παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

8) Ἡ μία τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπομένων 10 θέσεων Προϊσταμένων Ἀδελφῶν μετονομάζεται εἰς θέσιν Ὑποδιευθυνούσης Ἀδελφῆς, εἰς ἣν θέσιν τοποθετεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου μία τῶν ὑπηρετουσῶν Προϊσταμένων ἀδελφῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὃν κέκτηται βαθμῷ.

Ἄρθρον 7.

Μετὰ τὸ ὑπὸ στοιχεῖον γ' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 22, Κεφάλαιον Γ', ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 18)11)46 Β. Διατάγματος προστίθεται ἐδάφιον ὑπὸ στοιχεῖον γα' ἔχον οὕτω :

γα') Ἑνὸς Καρδιολογικοῦ Ἰατρείου μὲ ἕνα Διευθυντήν, ἕνα ἐπιμελητὴν καὶ ἕνα βοηθὸν ὁμίσθους.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Καρδιολογικοῦ Ἰατρείου καταλαμβάνει αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος ὁ ἤδη ὑπηρετῶν ἔκτακτος Καθηγητὴς τῆς Παθολογίας, τὴν δὲ θέσιν τοῦ Ἐπιμελητοῦ εἷς τῶν ἰατρῶν τῆς παρὰ τοῦ Ἱδρύματος Β' Παθολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μετὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰατρείου.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ὀργανισμοῦ προστίθενται αἱ κάτωθι παράγραφοι.

1) Ἅπασα ἡ εἰς μετρητὰ καὶ τίτλους περιουσία τοῦ Ἱδρύματος κατατίθεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐν ὀνόματι τοῦ Ἱδρύματος. Αἱ δὲ ἀναλήψεις ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ ταμίου μετὰ τὴν προσυπογραφὴν τοῦ προϊσταμένου τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἱδρύματος καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου ἢ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐξουσιοδοτουμένου πρὸς τοῦτο ἑτέρου Συμβούλου. Τὸ ἑκάστοτε δυνάμενον νὰ παραμείνῃ ἐν τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἱδρύματος ὑπόλοιπον μετρητῶν καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου.

2) Ὁ Ταμίας συντάσσει εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς τὴν κατάστασιν τῶν ὑπὲρ τρίτων κρατήσεων Ι.Κ.Α., Τ.Σ.Α.Υ., Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων κλπ. θὰ συμφωνῇ ταύτην μὲ τὸ Λογιστήριον καὶ θὰ καταβάλῃ ἐντὸς τοῦ πρώτου 10ημέρου τοῦ ἑπομένου μηνὸς εἰς τὰ διάφορα ἁρμόδια Ταμεῖα, τὰς ἀνηκούσας ἑκάστοτε κρατήσεις. Τὰς ἀποδείξεις ταύτας παραδίδει εἰς τὸ Λογιστήριον διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐντάλματος πρὸς τακτοποίησιν.

Ὁ τρόπος καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ἀναγκαιούντων ἐντύπων διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν νοσηλείων, ἐξετάστρων, ἐργαστηριακῶν κλπ., καθορισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Βασ. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1948

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργὸς
ΑΠΟΣΤ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

(7)

Διόρθωσις ἡμαρτημένων

Ἐν τῷ πέμπτῳ στίχῳ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 677 Ν. Δ)τος «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας στεγαστικῶν τινων διατάξεων κ.λ.π.», δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 123)1948 Φ.Ε.Κ. διορθοῦται ἐκ τοῦ ἐσφαλμένου ἡ λέξις «Συμβούλων» εἰς τὸ ὀρθὸν «Συμβουλίων», ὡς προελθόντος τοῦ σφάλματος ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας.

(Ἐκ τοῦ Ὑπ. Δικαιοσύνης)

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)